

Професор међународног права, Михаел Боте, аутор је текста у Зидојче цајтунгу под насловом „Косово – шта сада?“. Он сматра да мишљењем Међународног суда правде (МСП) није изречена и последња реч о независности.

„МСП је рекао НЕ. Једностраном декларацијом независности Косова није прекршено међународно право. Ипак, многа питања остају отворена“, сматра професор Михаел Боте. „Прво, да ли још увек важи резолуција 1244? Друго, да ли је она обавезујућа за ауторе декларације независности? МСП је на прво питање одговорио са ДА, на друго са НЕ.

Резолуција је обавезујућа за чланице УН; оне ће се и убудуће према њој управљати, али зашто онда не и Косовари? Аутори декларације, осим једне особе, јесу били чланови групе која је себе дефинисала као демократски изабране представнике Косова. Ипак, они су, према мишљењу Суда, деловали ван правног оквира УН установљеног Резолуцијом 1244. Зато Резолуција за њих није била обавезујућа. Тај аргумент и јесте и није убедљив. Логички гледано, довољан је за мишљење Суда да аутори декларације нису прекршили Резолуцију Савета безбедности.

Да није Суд можда тиме Косоварима учинио медвеђу услугу? Суд наглашава, да аутори нису деловали у том својству у ком су и изабрани. На неки начин они су потиснути у „незваничну област“. Али на чему онда почива њихов легитимитет? Међународни суд правде у Хагу нити је то питање поставио нити је на њега одговорио.

Онда, да ли је ауторима уопште успело то што су прогласили? Папир не бледи. Једно је прогласити независност, сасвим друго успешно формирати независну државу. Да ли заиста већ постоји држава Косово? Зар не недостаје сопствена влада, која може да испуни основни задатак једне државе, да се стара о безбедности становника области? Ту безбедност остварује још увек страна управа. Међутим, управо из разлога што је то питање остало отворено, није дата последња реч о позивању Србије на међународно право и тврдњи те државе: Косово је било и остало саставни део Србије.

А шта све то значи за треће државе? Ни на то питање није одговорено, премда је за будућност свакако важно. Проглашење независности није забрањено. Ипак, државе не смеју да признају сецесију све док се отцепљене области не етаблирају. Преурањено признање јесте мешање у унутрашње ствари једне друге земље и то је забрањено. У случају Косова није реч о том старом правилу, него о томе да је Савет безбедности

створио правни режим, обавезујући за све државе, којим задржава право да искључиво сам одлучује о питању статуса и који искључује једнострано нарушавање територијалног интегритета Југославије (Србије). То правило још увек важи, каже Суд. Значи, мора се наставити с преговорима“, пише професор Михаел Боте за Зидојче цајтунг.

(Дојче веле)